

reducere deres udslip af drivhusgasser. En del af disse forpligtelser vil kunne opfyldes gennem anvendelse af de såkaldte »Kyoto-mekanismer«, der giver mulighed for at et land kan gennemføre dele af sin reduktionsforpligtelse i et andet land.

Skovområdet har siden 1992 været overordentligt kontroversielt. Efter mange års drøftelser i FN-regi, bl.a. om der skulle igangsættes forhandlinger om en global skovkonvention, er der nu nedsat et globalt skovforum i tilknytning til FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling, der i juni 2001 skal fastlægge et 5-årigt arbejdsprogram.

FN's Miljøprogram, UNEP's Styrelsesråd vedtog på et særligt ministermøde i maj 2000 den såkaldte »Malmö-deklaration«, hvori UNEP opregnede en række centrale globale miljøpolitiske problemstillinger af relevans for Topmødet. I Malmö-deklarationen er indeholdt en anbefaling af, at der i forbindelse med Topmødet burde foretages en gennemgang af behovet for en stærkt styrket institutionel struktur for international miljømæssig forvaltning, baseret på en vurdering af fremtidige behov for en institutionel arkitektur, der har kapaciteten til effektivt at adressere vidtrækkende miljømæssige trusler i en globaliseret verden, samt at UNEP's rolle i denne forbindelse og dets finansielle grundlag burde styrkes og udvides.

På Styrelsesrådsmødet i februar 2001 vedtog UNEP at nedsætte en åben intergouvernemental gruppe, der skulle foretage en vurdering af eksisterende institutionelle svagheder samt fremtidige behov og muligheder for en styrkelse af den internationale forvaltning på miljøområdet, herunder UNEP's finansielle grundlag. Ministergruppen ventes at fremlægge rapport i februar 2002, der vil indgå som et bidrag til en samlet vurdering af FN's arbejde vedr. fremme af bæredygtig udvikling.

Danmark, som de øvrige medlemmer af EU ønsker en styrkelse af UNEP. Danmark har i lyset af den organisatoriske styrkelse, der er sket af UNEP under den nuværende eksekutivdirektør øget sit frivillige bidrag til UNEP's Miljøfond. Det er også et politisk signal til andre lande om at lade handling følge ord.

4. EU's indsats

EU er en vigtig global aktør og vil kunne spille en stor og positiv rolle i forhandlingerne. Danmark vil i kraft af sit EU-formandskab under Topmødet få en central rolle. EU-Kommissionen

vedtog den 6. februar 2001 Meddelelsen om EU's forberedelse af Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i 2002. Rådet (Miljøministre) vedtog den 8. marts på baggrund heraf Råds-konklusioner om forberedelsen til Verdenstopmødet. Meddelelsen forsøger ikke at udstikke, hvad indholdet bør være af EU-holdningerne på konferencen, og heller ikke at foregribe resultaterne af igangværende interne EU-processer desangående. Det er positivt, fordi det respekterer forberedelsesprocessen og u-landenes rolle. Såvel miljøministre som udviklingsministre forventes at vedtage yderligere konklusioner på kommende møder. Det må forudses, at særlige aspekter af Topmødet kommer op også i rådsmøder for andre ministre, der har væsentlige bidrag at yde til processen.

Kommissionen foreslår, at EU bør fokusere på fire hovedemner for konferencen. Det drejer sig om beskyttelse af naturressourcegrundlaget for økonomisk udvikling, integration af miljøbeskyttelse og fattigdomsbekæmpelse, globaliseringen i et bæredygtighedsperspektiv samt tilskyndelse til god regeringsførelse og folkelig deltagelse. Det fremhæves, at belastningerne på miljøet og naturressourcegrundlaget stadig stiger og at verden stort set står med de samme fundamentale udfordringer, som blev identificeret på Rio-konferencen. Kommissionen fremhæver civilsamfundet som en vigtig aktør, både nationalt og internationalt. Principperne i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet, burde anvendes globalt, bl.a. i overensstemmelse med Rio Princip 10.

Mens vægten på fattigdom og udvikling er fundamental for bæredygtig udvikling, bør opmærksomheden ifølge Kommissionen ligeledes rettes mod miljøbeskyttelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcer. Ellers ville Rio-processen ikke have nogen berettigelse, men blot være en gentagelse af andre af FN's udviklingsprocesser.

Samtidig understreges det, at EU bør stille sig fleksibel med hensyn til en dagsorden, der støttes af udviklingslandene.

Det fremgår af rådskonklusionerne, herunder anbefalingen af, at fem strategiske mål bør styre EU's forberedelser:

- øget global retfærdighed og effektivt partnerskab,
- bedre koordination og sammenhæng i det internationale samarbejde for bæredygtig udvikling.